

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت ویتنام

نوع سند: قوانین

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ویتنام

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام در تاریخ 1404/2/24 به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن معاهده شامل مقدمه و بیست و دو ماده که گزارش آن توسط کمیسیون قضایی و حقوقی به صحن مجلس تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی بیست و هفتم فروردین ماه یکهزار و چهارصد و چهار مجلس شورای اسلامی، در تاریخ 1404/2/24 به تأیید شورای نگهبان رسید.

قانون معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سوسیالیستی ویتنام

ماده واحده معاهده استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره

تبصره رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این قانون یا اصلاح آن الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

معاهده استرداد مجرمان بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سوسیالیستی ویتنام

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سوسیالیستی ویتنام که از این پس «طرفها» نامیده می شوند، با تمایل به ارائه همکاری موثرتر در پیشگیری و مقابله با جرم و تسهیل روابط در حوزه استرداد مجرمان بر اساس

احترام متقابل به اصول حاکمیت ملی، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر، برابری و منافع متقابل، به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده 1

ماده 1 تعهد به استرداد

هر طرف، طبق مفاد این معاهده و قوانین کشورهای مربوط، با استرداد هر شخصی که در قلمرو آن یافت شود و توسط طرف دیگر به دلیل ارتکاب جرم قابل استرداد تحت تعقیب یا اجرای حکم قرار گرفته باشد اعم از این که چنین جرمی پیش یا پس از لازم الاجرا شدن این معاهده ارتکاب یافته باشد، موافقت خواهد نمود.

ماده 2

ماده 2 جرایم قابل استرداد

1 از نظر این معاهده، جرایم قابل استرداد جرایمی است که در زمان درخواست، بر اساس قوانین هر دو طرف با حداقل یک (1) سال حبس یا مجازات شدیدتر قابل مجازات باشد.

2 چنانچه جرمی در ارتباط با شروع به تبانی، کمک یا معاونت در ارتکاب جرم توصیف شده در بند (1) این ماده باشد، جرم مزبور نیز قابل استرداد خواهد بود.

3 چنانچه درخواست استرداد مربوط به شخصی باشد که توسط دادگاه طرف درخواست کننده برای هرگونه جرم قابل استرداد به حبس محکوم شده است استرداد تنها در صورتی پذیرفته می‌شود که حداقل شش (6) ماه از مدت سپری کردن حکم باقی مانده باشد.

4 از نظر این ماده، در تعیین اینکه آیا جرمی بر خلاف قوانین هر دو طرف جرم است یا نیست:

الف) اینکه قوانین طرف‌ها رفتار تشکیل دهنده جرم را در دسته بندی واحدی از جرم قرار می‌دهند یا نمی‌دهد یا جرم را با عنوان واحدی توصیف می‌نماید یا نمی‌نماید موضوعیت نخواهد داشت؛

ب) مجموع رفتار ادعایی علیه کسی که استرداد وی درخواست شده به موجب قوانین طرف‌ها جرم محسوب خواهد شد.

5 چنانچه جرم در خارج از قلمرو طرف درخواست کننده ارتکاب یافته باشد، استرداد در صورتی پذیرفته خواهد شد که قانون طرف درخواست شونده مجازات جرمی را که در خارج از قلمرو آن در شرایط مشابهی ارتکاب یافته باشد، پیش بینی کرده باشد. چنانچه قانون طرف درخواست شونده چنین موردی را پیش بینی نکرده باشد، طرف درخواست شونده می‌تواند در صورت صلاح دید خود استرداد را بپذیرد.

6 چنانچه درخواست استرداد در ارتباط با چند جرم باشد که هرکدام به موجب قوانین دو طرف قابل مجازات است، اما برخی از آنها سایر شرایط مندرج در بندهای (1) و (2) این ماده را ندارند، استرداد نسبت به این جرایم، به شرطی می‌تواند پذیرفته شود که شخص حداقل به دلیل یک جرم قابل استرداد مسترد شود.

ماده 3

ماده 3 امتناع از استرداد

1 استرداد در هیچ یک از شرایط زیر پذیرفته نخواهد شد:

الف) شخصی که استرداد او درخواست شده تبعه طرف درخواست شونده باشد؛

ب) چنانچه جرمی که به موجب آن استرداد درخواست گردیده جرم سیاسی یا نظامی باشد. ماهیت جرم توسط طرف درخواست شونده تعیین خواهد شد؛

پ) شخصی که استرداد او درخواست شده را نتوان تحت تعقیب قرار داد یا مجبور به تحمل حکم وضع شده به دلیل مرور زمان به موجب قاعده مرور زمان طرف درخواست شونده کرد؛

ت) شخصی که استرداد او برای تعقیب درخواست گردیده به موجب رای قطعی توسط دادگاه صالح برای رفتاری محکوم شده باشد که مربوط به درخواست است یا پرونده مطابق قانون آیین دادرسی کیفری طرف درخواست شونده مختومه گردیده باشد؛

ث) چنانچه درخواست استرداد به بیش از یک جرم مربوط می‌شود و هر کدام به موجب قوانین طرف درخواست شونده قابل مجازات است، اما مشمول ماده (2) این معاهده نباشد؛

ج) طرف درخواست شونده بنا به دلایل متعارفی بر این باور باشد که درخواست استرداد به منظور تعقیب یا مجازات شخص مورد نظر به دلیل نژاد، مذهب، جنسیت، تابعیت، قومیت، موقعیت اجتماعی یا عقاید سیاسی ارایه شده است؛

چ) طرف درخواست شونده به دلایل کافی بر این باور باشد که شخص موضوع استرداد در طرف درخواست کننده مورد شکنجه قرار گرفته یا می‌گیرد.

2 استرداد را می‌توان در هر یک از شرایط زیر نپذیرفت:

الف) طرف درخواست شونده طبق قوانین خود صلاحیت رسیدگی به جرمی را که درخواست استرداد برای آن صورت گرفته است، داشته باشد. در این صورت، مقام صلاحیت دار طرف درخواست شونده علیه شخص مورد نظر اقامه دعوی خواهد کرد.

ب) شخصی که استرداد او درخواست شده، در طرف درخواست شونده به دلیل جرمی که استرداد برای آن درخواست شده است، تحت تعقیب قرار گرفته باشد.

پ) رفتار ارتكابی شخصی که استرداد او درخواست شده است به موجب قانون کیفری طرف درخواست شونده جرم تلقی نشود.

3 در صورت امتناع از استرداد، طرف درخواست شونده ملزم است در مدت زمان متعارف به صورت کتبی با ذکر دلایل چنین امتناعی، موضوع را به طرف درخواست کننده اطلاع دهد.

ماده 4

ماده 4 تعویق استرداد و استرداد موقت

1 چنانچه شخص مورد درخواست در حال تحقیق یا تعقیب باشد یا محاکمه شده باشد یا در حال سپری کردن حکم در طرف درخواست شونده به دلیل ارتكاب جرمی غیر از جرمی باشد که استرداد برای آن درخواست شده است، طرف درخواست شونده می‌تواند استرداد شخص مورد نظر را تا پایان جریان رسیدگی‌ها یا سپری کردن کل یا بخشی از حکم وضع شده به تعویق بیندازد. طرف درخواست شونده هرگونه تعویق را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد. چنانچه شرایط تعویق دیگر وجود نداشته باشد، طرف درخواست شونده به محض امکان پذیر بودن، طرف درخواست کننده را مطلع و روند استرداد را ادامه خواهد داد مگر اینکه به گونه‌ای دیگر توسط طرف درخواست کننده از موضوع مطلع شود.

2 چنانچه تعویق استرداد موضوع بند (1)، مانع جریان رسیدگی‌های کیفری به دلیل مرور زمان گردد یا مشکل جدی برای جریان رسیدگی‌ها ایجاد کند، طرف درخواست شونده می‌تواند بنا به درخواست طرف درخواست کننده و به موجب قوانین خود، استرداد موقت شخصی را که استرداد او مورد درخواست است، بپذیرد.

3 شخصی که استرداد موقت او پذیرفته شده است، به محض تکمیل جریان رسیدگی‌های کیفری یا اتمام زمان مورد توافق متقابل مجاز برای درخواست استرداد موقت، بازگردانده خواهد شد. طرف درخواست شونده در صورتی می‌تواند بنا به درخواست، دوره زمانی مورد توافق اولیه را تمدید کند که بر این باور باشد که دلایل متعارفی برای چنین تمدیدی وجود دارد.

ماده 5

ماده 5 استرداد اتباع

- 1 هیچ یک از طرف‌ها به موجب این معاهده ملزم به استرداد اتباع خود نخواهد بود.
- 2 چنانچه استرداد صرفاً بر اساس تابعیت شخص موردنظر رد شود، طرف درخواست شونده بنا به درخواست طرف درخواست کننده، پرونده را طبق قوانین ملی هر دو طرف برای تعقیب به مقام‌های خود تسلیم خواهد کرد.
- 3 تابعیت در زمان ارتکاب جرمی که استرداد برای آن درخواست می‌شود تعیین خواهد شد.

ماده 6

ماده 6 محتوا و شکل درخواست استرداد

- 1 درخواست استرداد به موجب این معاهده به صورت مکتوب انجام و از طریق مراجع مرکزی تعیین شده در ماده (17) این معاهده تبادل خواهد شد. درخواست استرداد شامل موارد مشروح زیر خواهد بود:

الف) زمان و مکان درخواست

ب) دلایل درخواست استرداد

پ) نام و نشانی مقام صلاحیت‌دار درخواست‌کننده استرداد

ت) نام و نشانی مقام صلاحیت داری که درخواست استرداد برای آن ارسال می‌شود؛ و

ث) نام، نام خانوادگی، نام پدر، جنسیت، تاریخ تولد، تابعیت و اقامتگاه و سایر اطلاعات لازم در مورد شخصی که استرداد او درخواست شده است.

2 درخواست استرداد همراه با مدارک زیر خواهد بود:

الف) شرحی از حقایق پرونده

ب) شرحی از قوانینی که عناصر ضروری و عنوان جرم، مجازات جرم، و محدودیت زمانی برای تعقیب یا اجرای حکم وضع شده را توصیف می‌نماید؛

پ) اسناد مؤید تابعیت و اقامت شخصی که استرداد او درخواست شده است (در صورت وجود)؛ و

ت) عکس (در صورت موجود بودن) و اسنادی که هویت شخصی را توصیف می‌کند که استرداد او درخواست شده است.

3 چنانچه درخواست مربوط به متهم باشد، باید همراه با موارد زیر باشد:

الف) تصویری از قرار دستگیری یا بازداشت صادره توسط مقام صلاحیت دار طرف درخواست کننده؛ و

ب) سندی که تأیید می‌کند شخص مورد درخواست شخصی است که قرار دستگیری یا بازداشت به او مربوط می‌باشد.

4 چنانچه درخواست مربوط به شخصی باشد که قبلاً محکوم و حکم مجازات صادر شده باشد، همراه با موارد زیر خواهد بود:

الف) تصویری از حکم محکومیت وضع شده توسط دادگاه طرف درخواست کننده؛ و

ب) شرحی که بیان گر نهایی بودن حکم و عدم وجود جریان رسیدگی‌های بعدی باشد و نشان می‌دهد که چه میزان از حکم اجرا نشده است.

5 درخواست استرداد و اسناد مثبته توسط مأمور و مقام صلاحیت دار طرف درخواست کننده امضا و مهر به مهر خواهد شد. همه اسنادی که به موجب این معاهده ارسال می‌گردد به هیچ شکلی از تصدیق یا تأیید نیاز نخواهد داشت.

6 در رابطه با محکومی که در محاکمه خود حضور نداشته است، با آن شخص از نظر بند (4) این ماده به گونه‌ای برخورد می‌شود که گویی او به جرمی متهم شده که به آن محکوم شده است.

7 چنانچه طرف درخواست شونده بر این عقیده باشد که ادله ارایه شده یا اطلاعاتی که به منظور این معاهده ارایه می‌شود کافی نیست تا بتواند در مورد درخواست اتخاذ تصمیم کند، ادله یا اطلاعات اضافی در مدت زمانی که

طرف درخواست شونده مقرر خواهد کرد، ارایه خواهد شد.

8 درخواست استرداد و اسناد مثبته آن باید همراه با ترجمه مصدق به زبان رسمی طرف درخواست شونده یا زبان انگلیسی باشد.

ماده 7

ماده 7 اطلاعات تکمیلی

1 چنانچه طرف درخواست شونده بر این عقیده باشد که اطلاعات ارسال شده در پشتیبانی از درخواست استرداد طبق این معاهده برای امکان پذیر ساختن استرداد کافی نیست، آن طرف می‌تواند درخواست کند که اطلاعات تکمیلی ظرف مدت زمانی که ممکن است مشخص کند، ارسال شود.

2 چنانچه شخص موضوع استرداد در بازداشت باشد و اطلاعات تکمیلی ارسال شده طبق این معاهده کافی نباشد یا ظرف مدت مشخص شده دریافت نشود، شخص مزبور می‌تواند از بازداشت آزاد شود. آزادی او مانع از درخواست جدید طرف درخواست کننده برای استرداد شخص مزبور نخواهد شد.

3 چنانچه فرد طبق بند (2) این ماده از بازداشت آزاد شود، طرف درخواست شونده به محض امکان پذیر بودن به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

ماده 8

ماده 8 بازداشت موقت

1 در صورت اضطرار، یک طرف می‌تواند از طریق امکانات سازمان پلیس جنایی بین المللی (اینترپل)، مجاری سیاسی (دیپلماتیک) و مستقیماً بین مراجع مرکزی طرف‌ها خواستار بازداشت موقت شخص موردنظر، تا زمان ارایه درخواست استرداد از طریق مراجع مرکزی شود. درخواست به صورت مکتوب و با هر وسیله‌ای از جمله وسایل الکترونیکی ارسال خواهد شد.

2 درخواست شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) بیانیه‌ای در مورد دلایل فوریت درخواست

ب) شرحی از شخص مورد نظر، از جمله، عکس یا اثر انگشت؛ در صورت امکان

پ) موقعیت مکانی شخص مورد نظر، در صورت آگاهی

ت) بیانیه‌ای در مورد جرایم ادعایی ارتکاب شده توسط شخص یا جرایمی که به خاطر آنها محکوم شده است؛

ث) بیانیه‌ای مختصر در مورد رفتار ادعایی تشکیل دهنده هر جرم

ج) بیانیه‌ای در مورد وجود قرار بازداشت، یا احراز مجرمیت یا حکم محکومیت، علیه شخص مورد نظر

چ) بیانیه‌ای در مورد حکمی که برای جرایم می‌تواند وضع شود یا وضع شده است؛ و

ح) بیانیه‌ای در مورد این که درخواست استرداد شخص قرار است پیگیری شود.

3 طرف درخواست شونده پس از دریافت چنین درخواستی، اقدامات لازم را طبق قوانین خود برای حصول اطمینان از دستگیری شخص مورد نظر انجام خواهد داد و طرف درخواست کننده را در اسرع وقت از نتیجه درخواست خود آگاه خواهد کرد.

4 شخصی که بر اساس چنین درخواستی دستگیر می‌شود، چنانچه درخواست استرداد منضم به اسناد مثبت‌ه مندرج در ماده (6) این معاهده دریافت نشده باشد، می‌تواند پس از انقضای چهل و پنج (45) روز از تاریخ دستگیری آن شخص، آزاد شود.

5 چنانچه متعاقباً درخواست استرداد دریافت شود، آزادی شخص بر اساس بند (4) این ماده، مانع از آغاز جریان رسیدگی‌های استرداد شخص مورد نظر نخواهد شد.

ماده 9

ماده 9 درخواست‌های همزمان

1 چنانچه درخواست‌هایی از دو یا چند دولت برای استرداد شخصی واحد یا به دلیل جرم مشابه یا جرم‌های مختلف دریافت شود، طرف درخواست شونده تعیین خواهد کرد که شخص به کدام یک از آن دولت‌ها مسترد شود و آن دولت‌ها را از تصمیم خود آگاه خواهد نمود.

2 طرف درخواست شونده در تعیین این که قرار است شخص به کدام دولت مسترد شود، تمام عوامل مربوط از جمله موارد زیر را لحاظ خواهد نمود، اما عوامل مزبور محدود به موارد زیر نمی‌شود:

الف) تابعیت و محل اقامت معمول شخص مورد نظر

ب) اینکه آیا درخواست‌ها بر اساس معاهده‌ای صورت گرفته یا نگرفته است؛

پ) زمان و مکانی که هر جرم ارتکاب یافته است؛

ت) منافع مربوط به دولت‌های درخواست کننده

ث) شدت جرایم

ج) تابعیت قربانی

چ) امکان استرداد بعدی بین دولت‌های درخواست کننده؛ و

ح) تاریخ‌های مربوط به درخواست‌ها

ماده 10

ماده 10 تسلیم

1 طرف درخواست شونده به محض اتخاذ تصمیم در مورد درخواست استرداد، آن تصمیم را به طور مستقیم با اعلام همزمان به مجاری سیاسی (دیپلماتیک) یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) به مرجع مرکزی طرف درخواست کننده ابلاغ خواهد نمود.

2 طرف درخواست شونده شخص مورد نظر را به مقام‌های صلاحیت دار طرف درخواست کننده در محلی در قلمرو طرف درخواست شونده که برای هر دو طرف قابل قبول است، تسلیم خواهد کرد.

3 طرف درخواست کننده شخص را در مدت متعارفی که طرف درخواست شونده مشخص می‌کند، از قلمرو طرف درخواست شونده خارج خواهد کرد و چنانچه شخص در آن مدت خارج نشده باشد، طرف درخواست شونده می‌تواند آن شخص را آزاد و طرف درخواست کننده را مطلع نماید و می‌تواند استرداد همان شخص را برای همان جرم رد کند.

4 چنانچه شرایط خارج از اختیار (کنترل) مانع تسلیم یا خارج کردن شخص مورد استرداد توسط یک طرف شود، آن طرف موضوع را به طرف دیگر اطلاع خواهد داد و در این مورد مفاد بند (3) این ماده اعمال نخواهد شد. طرف‌ها در مورد تاریخ جدید تسلیم یا خارج کردن به طور متقابل تصمیم خواهند گرفت که دیرتر از چهل و پنج

ماده 11

ماده 11 تسلیم یا انتقال موقت اموال مربوط به شخص مستردشده

1 تا حدودی که قوانین طرف درخواست شونده مجاز بداند و با رعایت حقوق اشخاص ثالث که باید به نحو مقتضی رعایت شود، کلیه اموال یافت شده در طرف درخواست شونده که در نتیجه جرم به دست آمده یا می‌تواند به عنوان ادله مورد نیاز باشد، تسلیم یا به طور موقت منتقل خواهد شد، مشروط بر این که استرداد پذیرفته شود و طرف درخواست کننده چنین درخواستی داشته باشد.

2 با رعایت بند (1) این ماده، در صورت درخواست طرف درخواست کننده، اموال فوق الذکر به طرف درخواست کننده تسلیم خواهد شد، حتی اگر استرداد قابل انجام نباشد، از جمله به خاطر شرایطی که استرداد به دلیل فوت، ناپدید شدن یا فرار شخص مورد نظر امکان پذیر نباشد، اما محدود به این موارد نمی‌شود.

3 چنانچه قوانین طرف درخواست شونده یا حقوق اشخاص ثالث ایجاب کند، هرگونه اقلامی که به این ترتیب تسلیم شده باشد، بنابه درخواست طرف درخواست شونده، به طور رایگان به آن طرف بازگردانده خواهد شد.

4 چنانچه اموال فوق الذکر برای تحقیق یا تعقیب جرم در طرف درخواست شونده مورد نیاز باشد، در این صورت می‌توان تحویل آن اموال را تا تکمیل تحقیق یا تعقیب به تعویق انداخت یا به شرطی می‌توان تحویل داد که پس از پایان جریان رسیدگی‌ها در طرف درخواست کننده بازگردانده شود.

ماده 12

ماده 12 استرداد مجدد

چنانچه شخص مستردشده در جریان رسیدگی‌های کیفری علیه وی یا سپری کردن مجازات در طرف درخواست کننده فرار کرده باشد و به قلمرو طرف درخواست شونده بازگشته باشد، طرف درخواست کننده می‌تواند درخواست استرداد مجدد آن شخص را برای همان جرم ارایه کند.

ماده 13

ماده 13 قاعده اختصاصی بودن

1 شخصی را که به موجب این معاهده مسترد شده است، نمی‌توان در طرف درخواست کننده بازداشت، محاکمه یا مجازات کرد مگر در موارد زیر:

الف) جرمی که استرداد برای آن پذیرفته شده است یا جرمی متفاوت که بر اساس همان حقایق که استرداد بر اساس آن‌ها پذیرفته شده است، مشروط بر اینکه چنین جرمی قابل استرداد باشد یا جرم کمتری باشد؛

ب) جرمی که شخص در رابطه با آن مسترد شده است، یا جرم دیگری که در رابطه با آن می‌توان وی را بر اساس حقایق ثابت شده مورد استفاده برای حمایت از درخواست استرداد او محکوم کرد؛ یا

پ) جرمی که مقام صلاحیت دار طبق قوانین داخلی طرف درخواست شونده با بازداشت، محاکمه یا مجازات شخص برای آن جرم موافقت کرده باشد.

از نظر این جزء:

1) طرف درخواست شونده می‌تواند درخواست کند اسنادی را که در ماده (6) این معاهده خواسته شده است، ارائه گردد؛

2) تصویری از بیانیه رایه شده توسط شخصی که استرداد وی درخواست شده است (در صورت وجود)، به طرف درخواست شونده ارائه خواهد شد؛ و

3) طرف درخواست کننده می‌تواند در حین رسیدگی به درخواست، شخص مستردشده را برای مدت زمانی که طرف درخواست شونده ممکن است اجازه دهد، بازداشت کند.

2 شخصی را که به موجب این معاهده مسترد می‌شود، نمی‌توان به دلیل جرمی که قبل از استرداد مرتکب شده است به کشور ثالثی مسترد کرد مگر اینکه طرف درخواست شونده موافقت کند.

3 بندهای (1) و (2) این ماده مانع از بازداشت، محاکمه یا محکومیت شخص مستردشده یا استرداد آن شخص به کشور ثالث نخواهد شد، چنانچه:

الف) آن شخص پس از استرداد قلمرو طرف درخواست کننده را ترک کند و داوطلبانه به آن باز گردد. یا

ب) آن شخص ظرف چهل و پنج (45) روز از زمانی که مختار است قلمرو طرف درخواست کننده را ترک کند،

آنجا را ترک نکند.

ماده 14

ماده 14 اطلاع رسانی نتایج

طرف درخواست کننده اطلاعات مربوط به جریان رسیدگی‌ها یا اجرای حکم در مورد شخص مسترد شده یا استرداد مجدد آن شخص به کشور ثالث را از قبل به طرف درخواست شونده اطلاع خواهد داد.

ماده 15

ماده 15 گذر

1 تا حدی که قوانین طرف‌ها اجازه می‌دهد، انتقال شخص تسلیم شده به یک طرف توسط دولت ثالث از طریق قلمرو طرف دیگر، بنا به درخواست کتبی صورت گرفته از طریق مراجع مرکزی، مجاز خواهد بود.

2 زمانی که قرار است از حمل و نقل هوایی استفاده شود و هیچ فرودی در قلمرو طرف گذر، برنامه ریزی نشده باشد، مجوز گذر لازم نیست. اگر فرود برنامه ریزی نشده‌ای در قلمرو آن طرف رخ دهد، طرف مزبور می‌تواند از طرف دیگر بخواهد که درخواست گذر را به گونه‌ای که در بند (1) این ماده مقرر شده است، ارائه کند. آن طرف، شخص مورد انتقال را تا زمان دریافت درخواست انتقال و انجام گذر، و مادامی که درخواست ظرف چهار (4) روز (96 ساعت) پس از فرود برنامه ریزی نشده دریافت شود، بازداشت خواهد کرد.

ماده 16

ماده 16 هزینه‌ها

1 طرف درخواست شونده هزینه‌های هر گونه جریان رسیدگی در حوزه صلاحیت خود را که ناشی از درخواست استرداد باشد، تقبل خواهد کرد.

2 طرف درخواست شونده هزینه‌های صورت گرفته در قلمرو خود را در رابطه با دستگیری و بازداشت شخصی که استرداد وی مورد درخواست است، یا توقیف و تسلیم اموال، تقبل خواهد نمود.

3 طرف درخواست کننده هزینه‌های صورت گرفته مربوط به انتقال شخصی که استرداد او از قلمرو طرف درخواست شونده پذیرفته شده است و هزینه‌های گذر را متحمل خواهد شد.

ماده 17

ماده 17 مراجع مرکزی

1 از نظر این معاهده، مراجع مرکزی طرف‌ها به طور مستقیم یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) ارتباط برقرار خواهند کرد، مگر اینکه در این معاهده به نحو دیگری مقرر شده باشد.

مرجع مرکزی برای جمهوری اسلامی ایران معاونت امور بین‌الملل قوه قضاییه خواهد بود.

مرجع مرکزی برای جمهوری سوسیالیستی ویتنام وزارت امنیت عمومی خواهد بود.

2 چنانچه هر یک از طرف‌ها مرجع مرکزی خود را تغییر دهد، مراتب را در اسرع وقت از طریق همان مجاری سیاسی (دیپلماتیک) به طرف دیگر اطلاع خواهد داد.

ماده 18

ماده 18 حل و فصل اختلاف‌ها

1 مراجع مرکزی تلاش خواهند کرد تا هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر، اعمال یا اجرای این معاهده را به طور متقابل حل و فصل کنند.

2 چنانچه مراجع مرکزی به طور متقابل قادر به حل و فصل اختلاف نباشند، اختلاف از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) حل و فصل خواهد شد.

ماده 19

ماده 19 مشورت

1 طرف‌ها بنا به درخواست طرف دیگر در مورد تفسیر و اجرای این معاهده مشورت خواهند کرد.

2 معاونت امور بین الملل قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران و وزارت امنیت عمومی جمهوری سوسیالیستی ویتنام، می‌توانند به طور مستقیم یا از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) در ارتباط با روند درخواست‌های جداگانه و پیشبرد حفظ و بهبود تشریفات اجرای این معاهده با یکدیگر مشورت کنند.

ماده 20

ماده 20 تعهد نسبت به سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی

این معاهده بر حقوق و تعهدات طرف‌های متعاهد ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی که آنها عضو آن هستند، تأثیری نخواهد داشت.

ماده 21

ماده 21 اصلاحات

هرگونه اصلاح یا تغییر این معاهده که مورد توافق طرف‌ها قرار گرفته باشد، طبق ماده (22) این معاهده لازم الاجرا خواهد شد و بخش جدایی ناپذیر این معاهده را تشکیل خواهد داد.

ماده 22

ماده 22 لازم‌الاجرا شدن و اختتام

1 این معاهده به موجب قوانین هر طرف منوط به تصویب خواهد بود. هر طرف به محض تکمیل تشریفات قانونی خود که برای لازم‌الاجرا شدن این معاهده لازم است، طرف دیگر را در اسرع وقت به صورت کتبی و از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) مطلع خواهد کرد. این معاهده پس از شصت (60) روز از تاریخ آخرین اطلاعیه طرف‌ها لازم‌الاجرا خواهد شد.

2 این معاهده برای مدت نامحدودی لازم‌الاجرا خواهد بود. با این حال، می‌تواند با اطلاعیه کتبی هر یک از طرف‌ها مبنی بر اختتام به طرف دیگر، خاتمه یابد. اختتام شش (6) ماه پس از تاریخی نافذ خواهد شد که چنین اطلاعیه‌ای توسط طرف دیگر دریافت می‌شود.

3 این معاهده علی‌رغم هرگونه اختتام، در مورد درخواست‌های استرداد که قبل از تاریخ نافذ شدن اختتام

مزبور انجام شده است، کماکان اعمال خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاکنندگان زیر که به طور مقتضی از طرف دولت‌های متبوع خود مجاز می‌باشند، این معاهده را امضا کردند.

این معاهده در دو نسخه در تهران در تاریخ 31 اردیبهشت ماه 1402 هجری شمسی، مطابق با 21 می 2023 میلادی، به زبان‌های فارسی، ویتنامی و انگلیسی تنظیم گردید. کلیه متون دارای اعتبار یکسان می‌باشند. در صورت وجود اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن معاهده شامل مقدمه و بیست و دو ماده که گزارش آن توسط کمیسیون قضایی و حقوقی به صحن مجلس تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و هفتم فروردین ماه یکهزار و چهارصد و چهار مجلس شورای اسلامی، در تاریخ 1404/2/24 به تأیید شورای نگهبان رسید.